

POVEȘTI ILUSTRATE

TOBI ȘI PAUZA DE SUB ARȚAR

O prietenie care lasă loc și pentru odihnă



Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.



POVESTEA · 1 / 25

O dimineață în goană

Tobi ajunse primul la arțarul din poiană și atinse trunchiul cu laba. În urma lui venea Caramel, cățelul cu urechi moi, care încă mai găsea putere să sară peste umbre.

Se jucaseră de-a prinselea toată dimineața. Tobi își îndreptă căciulița albastră. La început îi stătuse bine pe cap; acum alunecase peste o ureche. Ariciul râdea, dar lăbuțele îi cereau parcă să se oprească.

POVESTEA · 2 / 25

O invitație cu tumbe

Caramel adulmecă iarba, își lipi pieptul de pământ și ridică vesel coada.

- Ne mai tăvălim puțin? Aici iarba e moale!

Se rostogoli singur și rămase o clipă cu toate cele patru lăbuțe în aer. Tobi izbucni în râs. Ar fi vrut să facă și el o tumbă, numai că genunchii i se îndoiau de oboseală. Se sprijini de trunchi și privi locul umbros de lângă rădăcină.





POVESTEA · 3 / 25

Răspunsul care întârzie

- Vin imediat, spuse Tobi.

Făcu doi pași, apoi se opri. De ce spusese asta? Nu era pregătit. Îi plăcea joaca, îi plăcea Caramel și totuși își dorea numai să stea jos.

Cățelul îl aștepta cu urechile ridicate. Tobi se temea că prietenul lui va crede că nu mai vrea să se joace niciodată. Își frecă lăbuțele și căută niște cuvinte care să spună exact ce simțea.

POVESTEA · 4 / 25

Nu acum

Tobi ridică blând o labă.

- Nu acum. Sunt obosit după atâta alergare. Vreau să mă odihnesc la umbră.

Caramel se ridică din iarbă. Coada i se opri pentru o clipă.

- Te-ai supărat pe mine?

- Nu, deloc. Mi-a plăcut joaca noastră. Doar că lăbuțele mele au nevoie de o pauză.

Ariciul se așeză. Rădăcina lată din spatele lui era bună de sprijin, iar umbra îi răcorea obrajii.





POVESTEA · 5 / 25

Stejarul de peste pajiște

Caramel privi către stejarul bătrân, aflat la capătul cărării cu flori.

- Bine. Eu mai am chef să mă plimb. Mă găsești lângă stejar.

- Când sunt gata, vin să te chem, promise Tobi.

Cățelul porni la pas, apoi întoarse capul și îi făcu semn cu coada. Nu părea supărat. Tobi îi răspunse cu laba și simți cum i se desface nodul mic pe care îl avusese în burtă.

POVESTEA · 6 / 25

Liniștea are sunete

Rămas singur sub arțar, Tobi auzi mai întâi apa izvorului. Ieșea printr-o țeavă de lemn și cădea într-un bazin rotund de piatră.

Apoi auzi frunzele. Unele foșneau sus, altele se atingeau ușor lângă urechile lui. Din iarbă veni un târâit subțire.

Tobi nu observase nimic din toate acestea când alergase. Nu se schimbase poiana. Doar el stătea acum destul de liniștit ca s-o asculte.





POVESTEA · 7 / 25

Lăbuțe pe genunchi

Ariciul își puse lăbuțele pe genunchi. Încercă să nu le miște, dar un picior încă bătea singur ritmul alergării.

- Nu ne grăbește nimeni, îi șopti el piciorului.

Inspiră încet și lăsă aerul să iasă fără grabă. Umerii îi coborâră. Nu trebuia să facă odihna perfect și nici să numere toate respirațiile. Îi ajungea să stea comod și să simtă cum i se liniștește pieptul.

POVESTEA · 8 / 25

O frunză pornește

Din arțar se desprinse o frunză cu cinci colțuri. Vântul o ridică puțin, o întoarse și o lăsă să coboare peste bazin.

Tobi o urmări cu ochii. Frunza nu cădea drept. Se răzgândea la fiecare adiere, parcă ar fi căutat o pernă potrivită.

În cele din urmă atinse apa. Pe luciu se deschiseră cercuri mici, iar frunza începu să se rotească în jurul lor.





POVESTEA · 9 / 25

Barca fără vâsle

Frunza plutea cu codița ridicată. Tobi își închipui că era o bărcuță, iar cele cinci colțuri erau pasageri foarte cuminți.

Un fir de apă o duse spre margine. Apoi o altă undă o întoarse spre mijloc.

Ariciul întinse o labă, gata s-o împingă, dar se opri. Nu era nevoie să schimbe tot ce vedea. Își așeză iar mâna pe genunchi și o lăsă să plutească.

POVESTEA · 10 / 25

Dinspre stejar

Departe, Caramel se învârtea după propria coadă. Se opri, adulmecă o ghindă și privi spre arțar.

Tobi îi făcu un semn mic. Cățelul răspunse cu două mișcări largi ale cozii, apoi se culcă în iarbă.

Prietenul lui găsise și singur ceva de făcut. Tobi nu trebuia să se ridice numai fiindcă era privit. Rămase la umbră, cu sentimentul plăcut că era așteptat fără să fie grăbit.





POVESTEA · 11 / 25

Cana din săculeț

După o vreme, lui Tobi i se făcu sete. În săculețul de pânză avea o cană mică, albastră, pe care o lua mereu la plimbare.

Se ridică încet și merse la izvorul amenajat. Umplu cana de la șuvoiul limpede, fără să atingă apa din bazinul în care plutea frunza.

Prima înghițitură fu rece. A doua îi plăcu și mai mult. Se așeză pe piatra uscată de lângă arțar, ținând cana cu amândouă lăbuțele.

POVESTEA · 12 / 25

O întrebare cinstită

Tobi privi cărarea. Ar fi putut să plece deja, dar nu știa dacă avea iar chef de alergat sau doar se plictisise puțin.

Își mișcă degetele picioarelor și se întinse. Încă simțea oboseala în pulpe.

- Mai stau, hotărî el.

Nu exista un clopoțel care să anunțe sfârșitul pauzei. Putea să se întrebe singur cum se simțea și să mai aștepte, dacă avea nevoie.





POVESTEA · 13 / 25

Umbra se mută

Soarele înainta peste poiană. O pată luminoasă ajunse până la vârful pantofului lui Tobi.

Ariciul își mută săculețul cu o palmă mai la stânga și se așeză din nou la răcoare. Văzu acum un fir de iarbă care tremura lângă o pietricică albă. Sub el, o furnică ducea o bucățică de frunză.

Tobi îi lăsă loc. Chiar și într-o pauză puteai descoperi lucruri, dacă nu te grăbeai să treci pe lângă ele.

POVESTEA · 14 / 25

Pasul de probă

Când se ridică din nou, picioarele nu îi mai păreau grele. Merse până la marginea umbrei, apoi înapoi la săculeț.

Își clătăti cana la izvor și o puse la loc. Nu simțea nevoia să țopăie. Avea însă chef de o plimbare, de flori și de vorbit cu Caramel.

Își așeză căciulița albastră drept pe cap. Acesta era un început bun. Nu trebuia să reia dimineața exact de unde o lăsase.





POVESTEA · 15 / 25

Pe cărarea cu flori

Tobi porni spre stejar. Pe marginea cărării creșteau maci roșii și gălbenele, iar printre ele se vedeau capete mici de trifoi.

De obicei număra pașii până la copac. Acum se opri să miroasă o floare. Era un miros abia simțit, mai mult de frunză încălzită de soare.

La jumătatea drumului se întoarse. Arțarul și bazinul se vedeau printre tulpini. Pauza rămânea acolo, un loc la care putea reveni.

POVESTEA · 16 / 25

Un cățel somnoros

Caramel dormita lângă stejar, cu botul pe labele din față. O ureche i se ridică atunci când auzi pașii.

- Ai venit! spuse el, întinzându-se.

- Acum mi-ar plăcea o plimbare. Încet, pe cărare. Vrei?

Cățelul căscă larg.

- Vreau. Dar dă-mi voie să mă dezmorțesc întâi.

Tobi zâmbi și așteptă. Îi era ușor să înțeleagă. Cu puțin timp înainte, chiar el avusese nevoie să nu fie grăbit.





POVESTEA · 17 / 25

Un gând rămas nespus

Caramel își scutură blana și se apropie de Tobi.

- Când ai spus nu, am crezut că nu-ți mai place să fii cu mine.

- Știu. De aceea ți-am spus și de ce. Uneori vreau să fiu cu tine, dar nu pot să alerg.

- Atunci pot să te întreb ce ți-ar plăcea.

Tobi dădu din cap. În jurul lor, umbra stejarului cuprindea destul loc pentru amândoi și pentru toate întrebările lor.

POVESTEA · 18 / 25

Alegerea plimbării

La despărțirea cărărilor, Caramel privi spre pajiștea largă unde alergaseră dimineață. Tobi se uită spre marginea cu flori.

- Pe aici? întrebă cățelul, arătând cu botul spre flori.

- Da. Până la piatra albă și înapoi.

Nu făcură un plan pentru toată ziua. Aleseră un drum mic, pe care îl doreau amândoi. Caramel își potrivi pasul după pasul scurt al ariciului și porniră alături.





POVESTEA · 19 / 25

Macul de lângă potecă

Un mac crescuse atât de aproape de cărare, încât petalele îi atingeau căciulița lui Tobi. Ariciul se opri și îl ținu o clipă între două degete, fără să rupă tulpina.

Caramel îl mirosi și strănută. Macul se clătină, iar cei doi izbucniră în râs.

- Floarea asta ne-a făcut să ne oprim pe amândoi, spuse Tobi.

Cățelul își frecă botul cu laba. De data aceasta nu se grăbea nimeni să pornească.

POVESTEA · 20 / 25

Darul mic

Lângă piatra albă creștea o tufă de gălbenele din grădina poienii. Din locul unde aveau voie să culeagă, Tobi alese o singură floare.

- O punem lângă izvor? Să ne amintească drumul de azi.

Caramel găsi o crenguță căzută și o luă ușor în gură. Nu semăna deloc cu o floare, dar pentru el era un dar la fel de potrivit. Se întoarseră cu comorile lor mici.





POVESTEA · 21 / 25

Oprirea lui Caramel

Pe drumul înapoi, Caramel încetini. Își mută crenguța dintr-o parte a gurii în alta și se așeză.

- Nu acum, spuse el când Tobi făcu încă un pas.

Ariciul se întoarse imediat.

- Vrei să stăm aici?

- Doar puțin. M-am dezmorțit, dar încă mi-e somn.

Tobi așeză floarea pe săculeț. Se lăsă lângă cățel și privi un nor care trecea peste piatra albă.

POVESTEA · 22 / 25

Două feluri de a aștepta

Caramel ținea ochii pe jumătate închiși. Tobi ar fi putut să-i povestească despre furnică, dar îl întrebă mai întâi dacă voia să asculte.

- Mai târziu, murmură cățelul.

Ariciul încuviință. Își amintea cât de bine îi prinsese liniștea de sub arțar.

Așteptarea nu trebuia umplută neapărat cu vorbe. Tobi urmărea norul, Caramel se odihnea, iar floarea galbenă stătea între ei fără să ceară nimic.





POVESTEA · 23 / 25

Înapoi la izvor

Când Caramel se ridică, merseră împreună până la arțar. Tobi puse gălbeneaua într-o adâncitură a pietrei, cu puțină apă curată. Crenguța cățelului rămase alături.

Frunza încă plutea în bazin. Ajunsese la margine și se legăna foarte ușor.

- Uite bărcuța mea, spuse Tobi.

Îi povesti acum despre călătoria ei. Caramel ascultă cu botul aproape de apă, atent să nu atingă frunza cu nasul.

POVESTEA · 24 / 25

O joacă nouă

Înainte de plecare, inventară o joacă liniștită: fiecare trebuia să descopere ceva ce celălalt nu observase.

Caramel găsi o umbră în formă de ureche. Tobi zări o pietricică dungată. Cățelul auzi primul o pasăre, iar ariciul văzu cercurile făcute de o picătură.

Nu alergau și nu se rostogoleau. Tot se jucau. Poiana era destul de mare pentru multe feluri de a fi împreună, iar ei tocmai descoperiseră încă unul.





POVESTEA · 25 / 25

Loc și pentru pauză

Seara îi găsi mergând spre casă, cu pași potriviți unul după celălalt.

- Mâine te chem iar la joacă, spuse Caramel.

- Și eu îți spun cum mă simt, răspunse Tobi.

Ariciul învățase că putea spune nu acum fără să piardă o prietenie. Caramel învățase să asculte răspunsul. Când își respectau pauzele, le rămânea mai multă bucurie pentru vremea în care amândoi erau gata de joacă.



Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.



O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Ariciul spune „Nu acum!”.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.